

คำวินิจฉัยของ นายสุวิทย์ ธีรพงษ์ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓๔/๒๕๔๘

วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ มาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๕๐ และ
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๔ และมาตรา ๒๐๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ
มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ศาลแพ่งส่งคำร้องของบริษัท วิ.เอส.เอ. การเกษตร จำกัด ผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยที่ ๑
ในคดีหมายเลขคำที่ ง.๕๘/๒๕๔๕ ระหว่าง บริษัทเงินทุน เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์
ผู้ร้องกับพวก รวม ๒ คน จำเลย ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๔
โดยผู้ร้องยื่นคำร้องว่า

บริษัทเงินทุน เกียรตินาคิน จำกัด (มหาชน) โจทก์ฟ้องผู้ร้องในข้อหาเกี่ยวกับการกู้ยืม ค่าประกัน
ตัวเงิน จำนอง ผู้ร้องให้การปฏิเสธฟ้องและต่อสู้ว่า การที่โจทก์ฟ้องผู้ร้องให้ชำระหนี้เป็นการฟ้อง
ขอให้ศาลนำเอาบทบัญญัติประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ และมาตรา ๒๗๑
ถึงมาตรา ๒๕๐ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๔ และมาตรา ๒๐๔ มาใช้บังคับกับผู้ร้อง
ซึ่งมาตราดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘
มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๔๘

พิเคราะห์แล้ว ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญจะต้องพิจารณาวินิจฉัยคือ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความแพ่ง มาตรา ๕๕ มาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๕๐ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๔
และมาตรา ๒๐๔ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยไว้ตามคำวินิจฉัยที่ ๘๗/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๗
ว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๔
และมาตรา ๒๐๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐ จึงเหลือประเด็นที่
ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยเพียงว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑
ถึงมาตรา ๒๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐ หรือไม่เท่านั้น ซึ่งปรากฏว่า
ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๕๐ นั้น บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมาย

วิธีพิจารณาความแพ่ง ลักษณะ ๒ ว่าด้วยการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง แต่คดีของผู้ร้องศาลแพ่งยังมีคำพิพากษา จึงยังไม่แน่นอนว่าจะต้องมีการบังคับคดีหรือไม่ ในชั้นนี้ยังไม่มีเหตุที่ศาลแพ่งจะต้องนำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๕๐ มาใช้บังคับแก่คดี เมื่อศาลแพ่งไม่ต้องใช้ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๕๐ มาใช้บังคับแก่คดีเช่นนี้ ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยว่าประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๗๑ ถึงมาตรา ๒๕๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐ หรือไม่

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงวินิจฉัยว่า ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๕๕ และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๕๔ และมาตรา ๒๐๔ ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ และมาตรา ๓๐

นายสุวิทย์ ชีรพงษ์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ